

Sygn. akt IIK 888/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Myszkowie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący SSR Magdalena Mastaj

Protokolant Monika Urbańczyk

w obecności Prokuratora Janusza Heznera

po rozpoznaniu dnia 7 maja 2015r., 4 sierpnia 2015r., 15 września 2015r., 22 października 2015r., 8 marca 2016r.

sprawy M. B. (1) urodzonego (...) w Ż.

syna Z. i S. z domu B.

oskarżonego o to, że

I. W dniu 30 sierpnia 2014 r. w M., działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną, bijąc pięściami oraz kopiąc wziął udział w pobiciu W. S. (1) narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo skutku określonego w art. 156§ 1 k.k. lub art. 157§1 k.k. przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, będąc skazany następującymi wyrokami Sądu Rejonowego w Myszkowie: z dnia 22.03.2007 r. sygn. II K 239/06 za czyn z art. 159 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z dnia 21.06.2007 r. sygn. II K 437/06 za czyn z art. 280§1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, z dnia 8.11.2007 r. sygn. II K 220/07 za czyn z art. 158§1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności – wyroki te objął wyrok łączny z dnia 8.01.2013 r. sygn. II K 146/12 i wymierzono łącznie karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, będąc również skazany wyrokiem z dnia 06.06.2011 r. sygn. II K 868/10 za czyn z art. 158§1 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, w rezultacie odbywał karę w okresie od 02.06.2009 r. do 02.04.2010 r., od 01.01.2012 r. do 01.10.2012 r. oraz od 01.10.2012 r. do 08.01.2013 r.,

tj. o czyn z art. 158§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

II. W dniu 30 sierpnia 2014 r. w M., groził W. S. (1) popełnieniem przestępstwa na jego szkodę mówiąc „ja cię załatwię, spalę”, przy czym groźba wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, M. B. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, będąc skazany następującymi wyrokami Sądu Rejonowego w Myszkowie: z dnia 22.03.2007 r. sygn. II K 239/06 za czyn z art. 159 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z dnia 21.06.2007 r. sygn. II K 437/06 za czyn z art. 280§1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, z dnia 08.11.2007 r. sygn. II K 220/07 za czyn z art. 158§1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności – wyroki te objął wyrok łączny z dnia 08.01.2013 r. sygn. II K 146/12 i wymierzono łącznie karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, będąc również skazany wyrokiem z dnia 06.06.2011 r. sygn. II K 868/10 za czyn z art. 158§1 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, w rezultacie odbywał karę w okresie od 02.06.2009 r. do 02.04.2010 r., od 01.01.2012 r. do 01.10.2012 r. oraz od 01.10.2012 r. do 08.01.2013 r.

tj. o czyn z art. 190§1 kk w zw. z art. 64§1 k.k.

III. W dniu 30 sierpnia 2014 r. w M., groził R. F. (1) popełnieniem przestępstwa na jego szkodę mówiąc „zabiję cię”, przy czym groźba wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, M. B. czynu tego dopuścił

się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, będąc skazany następującymi wyrokami Sądu Rejonowego w Myszkowie: z dnia 22.03.2007 r. sygn. II K 239/06 za czyn z art. 159 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z dnia 21.06.2007 r. sygn. II K 437/06 za czyn z art. 280§1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, z dnia 8.11.2007 r. sygn. II K 220/07 za czyn z art. 158§1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności – wyroki te objął wyrok łączny z dnia 08.01.2013 r. sygn. II K 146/12 i wymierzono łącznie karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, będąc również skazany wyrokiem z dnia 06.06.2011 r. sygn. II K 868/10 za czyn z art. 158§1 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, w rezultacie odbywał karę w okresie od 02.06.2009 r. do 02.04.2010 r., od 01.01.2012 r. do 01.10.2012 r. oraz od 01.10.2012 r. do 08.01.2013 r.

tj. o czyn z art. 190§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

o r z e k a :

1) uznaje oskarżonego M. B. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia czynu, przy czym przyjmuje że czynu tego oskarżony dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Myszkowie o sygn. akt IIK 868/10 z dnia 6.06.2011r. za czyn z art.158§1 kk przy zast. art.64§1 kk na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 1 stycznia 2012r. do dnia 1 października 2012r., czym wyczerpał ustawowe znamiona występku z art.158§ 1 kk w zw. z art.64§ 1 kk i za to na mocy art.158§1 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2) uznaje oskarżonego M. B. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia czynu, przy czym przyjmuje że czynu tego oskarżony dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Myszkowie o sygn. akt IIK 868/10 z dnia 6.06.2011r. za czyn z art.158§1 kk przy zast. art.64§1 kk na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 1 stycznia 2012r. do dnia 1 października 2012r., czym wyczerpał ustawowe znamiona występku z art.190§ 1 kk w zw. z art.64§ 1 kk i za to na mocy art.190§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3) uznaje oskarżonego M. B. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia czynu, przy czym przyjmuje że czynu tego oskarżony dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Myszkowie o sygn. akt IIK 868/10 z dnia 6.06.2011r. za czyn z art.190§1 kk przy zast. art.64§1 kk na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 1 stycznia 2012r. do dnia 1 października 2012r., czym wyczerpał ustawowe znamiona występku z art.190§ 1 kk w zw. z art.64§ 1 kk i za to na mocy art.190§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4) na mocy art.85§1 i 2 kk i art.86§1 kk orzeka wobec oskarżonego M. B. (1) karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy;

5) na mocy art.63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie od dnia 30 sierpnia 2014r., godzina 19.45 do dnia 31 sierpnia 2014r. godzina 19.44;

6) na mocy art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego W. S. (1) kwoty 600 (sześćset) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

7) na mocy art.29 ust. 1 Ustawy prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. R. kwotę 929,88 (dziewięćset dwadzieścia dziewięć 88/100) złotych tytułem kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu;

8) na zasadzie art. 624§1 kpk w zw. z art.17 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 888/14

UZASADNIENIE

W dniu 30 sierpnia 2014r. pokrzywdzony R. F. (1) wrócił około godziny 18.00 do miejsca swojego zamieszkania w M. na ul. (...). Gdy pokrzywdzony wchodził do klatki schodowej prowadząc swój rower, będący pod wpływem alkoholu oskarżony M. B. (1) chwycił za jego rower, przytrzymując go. Pokrzywdzony prosił żeby oskarżony zostawił go w spokoju, lecz M. B. w dalszym ciągu trzymał rower. Oskarżony zaczął szarpać się z pokrzywdzonym i wtedy przypadkowo wytrącił z rąk swojego kolegi P. H. dwie butelki po piwie, które roztrzaskały się na ziemi. Rozsierdzony tą sytuacją M. B. puścił rower, podniósł z ziemi kawałek szkła i przeklinając, oraz kierując trzymane w ręce szkoło w kierunku szyi pokrzywdzonego, zagroził mu, że go zabije. Wtedy od pokrzywdzonego odciągnął oskarżonego P. H.. W tym czasie na miejscu zdarzenia pojawiła się też żona pokrzywdzonego O. F. (1). Gdy powiedziała ona, że już zadzwoniła po Policję, oskarżony puścił pokrzywdzonego, który szybko wraz z żoną oddalił się do domu.

W. S. (1) szedł w tym czasie w kierunku swojego samochodu zaparkowanego na ul. (...) w M.. W oddali widział, jak oskarżony szarpie rowerem R. F. (1). Gdy oskarżony M. B. (1) spostrzegł, iż pokrzywdzony przypatruje się tej sytuacji, po tym jak R. F. poszedł do domu, zaczął iść w jego kierunku z pytaniem, czy coś mu się nie podoba, czy czegoś szuka, oraz zapowiadając mu, że i tak go załatwi i spali. Oskarżony cały czas wykrzykiwał groźby pod adresem W. S., sugerował że wie, czym pokrzywdzony się zajmuje. W pewnym momencie M. B. zaczął wymachiwać rękami i nogami w kierunku w/w pokrzywdzonego. Do oskarżonego dobiegł inny, nieznanym mężczyzna. Łapiąc pokrzywdzonego usiłował go przewrócić. Wtedy kilkukrotnie kopnęli go oraz uderzali rękami po ciele. Następnie oskarżony kilka razy kopnął w samochód W. S. (1). Swoim zachowaniem spowodował, iż obudowy lusterek spadły na podłoże, a jedno z lusterek złożyło się. Wówczas drugi z mężczyzn oddalił się z miejsca zdarzenia.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie następującego stanu faktycznego: wyjaśnień oskarżonego M. B. (1) (k.19, 120), zeznań świadków: W. S. (1) (k.4-5, 121-122), R. F. (1) (k.11-12, 121-122), O. F. (1) (k.10, 122), A. B. (1) (k.121), protokół badania stanu trzeźwości (k.7).

Oskarżony M. B. (1) na etapie postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Przed Sądem M. B. przyznał się do czynu popełnionego na szkodę R. F., nie przyznał się do popełnienia pozostałych czynów. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na etapie postępowania przygotowawczego, ponieważ te wyjaśnienia jawią się Sądowi jako szczere, spontaniczne i zgodne są z zeznaniami pokrzywdzonych. Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym przez Sądem, które to wyjaśnienia nie korespondują z zeznaniami pokrzywdzonego W. S., a nadto nie wykazują konsekwencji z pierwotnymi jego wyjaśnieniami.

Pokrzywdzony W. S. (1) zeznał, że oskarżony był cały czas agresywny. Zaznaczył, że nie chciał kłopotów, więc cały czas szedł w kierunku auta. Wskazał pokrzywdzony, iż ostatecznie poza zadrapaniem na przedramieniu nie miał żadnych obrażeń na ciele. Dlatego nie korzystał z pomocy lekarskiej. Zaznaczył, iż obawia się spełnienia wypowiedzianych przez oskarżonego gróźb, zwłaszcza że oskarżony sugerował że wie, gdzie pracuje. Podał, że oskarżony i jego kompan byli pijani. Zeznał, że przed zdarzeniem nie miał żadnego zatargu z oskarżonym, nie opowiadał o zdarzeniu nikomu i nie mówił, że w zemście zgłosi na Policję, że oskarżony nie tylko mu groził, ale także że go pobił.

R. F. (1) złożył zeznania potwierdzające ustalony stan faktyczny. Potwierdził więc, że

P. H. przytrzymał oskarżonego, żeby nic mu nie zrobił trzymanym w ręku szkłem. Podkreślił, iż uprzednio oskarżony wielokrotnie zaczepiał go, wyzywał wulgarnymi słowami oraz wyzywał go od Rosjanina, z uwagi na to że jego żona jest Rosjanką. Zeznał, że obawia się gróźb B., ponieważ jest on osobą agresywną, niebezpieczną. Jego słowa potwierdziła O. F. (1). Ona także wskazała, że M. B. (1) jest nieobliczalny.

Z uwagi na konsekwencję, jasność, wzajemne uzupełnianie się ich twierdzeń Sąd dał w całej rozciągłości wiarę zeznaniom: W. S., R. F. i O. F..

A. B. (1) zeznał, że wie od K. H., że W. S. (1) chwalił mu się, iż oskarżony mu kiedyś groził, ale po złości zgłosił także to, iż go pobił. Sąd nie dał wiary zeznaniom A. B., albowiem nie są zgodne z zeznaniami W. S. i są zdaniem Sądu obliczone na potrzeby wsparcia linii obrony przyjętej przez M. B. (1).

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala uznać, że wina oskarżonego M. B. (1) w zakresie zarzucanych mu czynów nie budzi wątpliwości.

Z jasnej, rzeczowej opinii sądowo – psychiatrycznej (k.66-67), wynika że w czasie popełniania zarzucanych mu czynów, oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia tych czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Opinia ta jest czytelna i Sąd dał jej wiarę.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego M. B. (1) za winnego popełnienia przestępstw, stanowiących występki z art. 158 §1 kk oraz 190§1 kk. Oskarżony bijąc pięściami oraz kopiąc pokrzywdzonego W. S. (1), działając przy tym wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wziął udział w pobiciu tego pokrzywdzonego. Sposób działania sprawcy, w tym kopanie po korpusie powoduje, że oskarżony naraził swoim działaniem pokrzywdzonego na nastąpienie skutku określonego w art.156§ 1 kk lub art.157§ 1 kk. Nadto M. B. wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art.190§1 kk, wypowiadając groźby pozbawienia życia R. F., czy spalenia W. S., jednocześnie wywołując w tych pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich spełnienia. Zarówno W. S., jak i R. F. mieli prawo obawiać się spełnienia tych gróźb, mając na uwadze agresywność zachowania oskarżonego, w tym zaobserwowaną przez W. S. w stosunku do R. F.. R. F. tym bardziej miał podstawy obawiania się gróźb oskarżonego, ponieważ znał go już wcześniej i wraz z żoną miał go za osobę agresywną, wręcz nieobliczalną.

Wymierzając karę oskarżonemu M. B. (1) Sąd nie miał możliwości wzięcia pod uwagę żadnych okoliczności łagodzących, ponieważ takie w niniejszej sprawie zdaniem Sądu nie występują. Jako okoliczności obciążające uwzględniono jego dotychczasową karalność, działanie z niskich pobudek, bez żadnego uzasadnienia, fakt popełnienia przestępstw w stosunkowo niedługim czasie od opuszczeniu zakładu karnego, wreszcie też pod wpływem działania alkoholu – co świadczy o wysokim stopniu jego demoralizacji. W ocenie Sądu stopień tej demoralizacji i rażącego lekceważenia przez oskarżonego porządku prawnego, powodują że jedynym środkiem, który może przekonać oskarżonego, że przestępstwo nie popłaca jest bezwzględna kara pozbawienia wolności. Dlatego też oceniając stopień zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości czynów mu przypisanych Sąd uznał, że kara 10 miesięcy pozbawienia wolności za czyn polegający na pobiciu pokrzywdzonego W. S. i po 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyny dotyczące gróźb karalnych, oraz kara łączna 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, są adekwatne do wagi przypisanych mu przestępstw i winny być na tyle dolegliwe, by zastanowił się on nad swoim postępowaniem oraz nakłoni go do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego, a poza tym zadośćuczyni społecznemu poczuciu sprawiedliwości. W ocenie Sądu po stronie M. B. nie zachodzą okoliczności przemawiające za zastosowaniem dobrodziejstwa wymierzenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, przy uwzględnieniu popełnienia przez niego przestępstw o tak dużym ciężarze gatunkowym i to w warunkach powrotu do przestępstwa.

Ustalenie bowiem, że oskarżony M. B. (1) był uprzednio karany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 6 czerwca 2011r. o sygn. akt II K 868/10 za czyn z art.158§1 kk na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 1 stycznia 2012r. do dnia 1 października 2012r., zdecydowało o przyjęciu kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych oskarżonemu w zw. z art.64§ 1 kk.

Z mocy art.46§1 kpk orzeczono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego W. S. (1) nawiązkę w kwocie 600 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Sąd zaliczył oskarżonemu M. B. okres zatrzymania w sprawie.

Nadto zasądzono na rzecz jego obrońcy z urzędu koszty zastępstwa adwokackiego.

O kosztach sądowych orzeczono według norm powołanych w wyroku.